

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, det er jo altså betænkeligt, at folketingsmedlemmerne sådan bliver væk, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Hr. Ole Sohn spørger, om jeg føler betænkelighed ved et indgreb på nuværende tidspunkt, og antyder, at der skulle være problemer med det indgreb, der nu er under planlægning, og så forligsmandsloven. Det er under alle omstændigheder betænkeligt at gribe ind. Det er en situation, man skal bestræbe sig på, hvad man overhovedet kan, for at undgå, og jeg vil sige, at vi nu har forladt diskussionen om det livstruende i konflikten.

Men vi skal ikke glemme, at konflikten i alderhøjeste grad er velfærdstruende. Der er nogle mennesker, der er bange. Der er nogle mennesker, der ikke er trygge. Der er måske nogle mennesker, der ikke helt får den pleje, som egentlig er rimelig ud fra en sundhedsmæssig vurdering. Det er en alvorlig sag, og det må Folketinget påtage sig et ansvar for. Det skal vi gøre. Det er simpelt hen en del af Folketingets opgave.

Til hr. Frank Aaen: Der er i og for sig ikke meget nyt at føje til. Det er givet, at det, at Folketinget har en mulighed for at gribe ind, kan påvirke en forhandlingssituation. Ikke desto mindre er langt de fleste forhandlinger jo endt med et lykkeligt resultat, forstået på den måde, at det er endt med enighed. Det kan altså godt lade sig gøre, selv om Folketinget har en mulighed for at gribe ind.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg takker og beklager; jeg er kun periodisk væk.

Jeg synes, hr. Kirkegaard kom for let om ved det svar til mig før, idet han hæftede sig ved ordene fornøjelse ved at strejke. Jeg tror, det var let at forstå, at det ikke var, fordi jeg syntes, det var en fornøjelse. Jeg sagde i øvrigt i et tidligere indlæg: Jeg tror ikke engang, sygeplejerskerne synes, det er særlig sjovt at strejke. Så må jeg rette det til: Hvilken fordel har sygeplejersker af strejkevåbnet, når vi hver gang tager det fra dem? Det mener jeg at vi skal gøre. Jeg mener til gengæld, at sygeplejerskerne skal have noget andet i stedet, fordi det ikke er et konfliktvåben, vi vil bruge på det område her.

De skal selvfølgelig stadig væk have fri forhandlingsret. Der er altså nogle, der nu har sagt

til mig, at det bedste ved sygeplejerskernes strejkevåben er truslen om det. Så snart det udløser strejke, mister det sin effekt, og det ser vi jo der nok er noget om. Men der er jo heller ikke meget ved truslen alene. Hvis den aldrig nogen sinde gennemføres, så er den jo intet værd.

Hvad skal vi give sygeplejerskerne i stedet for strejkeretten?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det var hr. Knud Erik Kirkegaards bemærkning om, at man fra konservativ side var overrasket over, at regeringen greb så hurtigt ind, som har fået mig på talerstolen.

Nu er det lidt siden, at hr. Knud Erik Kirkegaard kom med det udsagn, og jeg har i mellemtiden siddet og gransket min hukommelse. Jeg er nødt til at spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om ikke det er sådan, at Det Konservative Folkeparti ved enhver lejlighed, lige siden den her konflikt brød ud, har sagt i medierne, at det var parat til at støtte regeringen, så snart der kom et indgreb. Skulle det ikke opfattes som et pres over for regeringen eller et vink med en vognstang om, at regeringen skulle se at komme i gang?

Jeg tror, der er mange mennesker i det her samfund, der har tolket de udsagn, der er kommet fra De Konservative således – det er jeg i øvrigt overbevist om – at det skulle forstås som et vink med en vognstang til regeringen: Kom nu i gang!

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg skal udtrykke min store glæde over, at hr. Ole M. Nielsens bortgang kun var midlertidig. Det er jeg utrolig glad for.

Vi kan jo lige så godt se i øjnene, at sundhedsområdet er et område, hvor strejkevåbnet er problematisk. Så er der forskellige muligheder: Man kan lave stillingskategorier, det var det, vi før talte om var en mulighed for Amtsrådsforeningen, hvor man ansætter på andre vilkår, tjenestemandsvilkår, så der ikke er tale om nogen strejkeret. Det kan der være fordele ved, det kan der være ulemper ved.

Men at sige til en lønmodtagergruppe, at den altså ikke har strejkeret i modsætning til andre på det danske arbejdsmarked, det er jeg ikke fuldstændig sikker på, men temmelig overbevist om vil betyde nogle alvorlige problemer i